

[Industriministeren]

prisfastsættelse er sket med EF-Kommissionens anbefaling.

For stålvarer, der indføres til EF fra EFTA-landene – Sverige, Norge, Finland, Schweiz, Østrig og Portugal – gælder i henhold til overenskomst mellem EF og EFTA de samme regler for prisfastsættelse og konkurrencepolitik, men der er i forbindelse med de af EF som følge af stålkrisen foretagne indgreb i stålhandelen og -produktionen årligt siden 1977/78 indgået brevvekslinger mellem EF og de enkelte EFTA-lande, hvori det bl.a. tillades, at stålprodukter fra disse lande kan være 4 pct. billigere end EFs værkspriser. De pågældende lande vil endvidere sørge for, at størrelsen af eksporten til EF vil være af det traditionelle omfang. Siden produktionskvoteringens indførelse i EF nedskæres dette omfang svarende til den stedfundne reduktion af produktionen i EF.

Indførselen til EF fra øvrige lande, f.eks. de østeuropæiske lande (med undtagelse af DDR og USSR), Japan, Spanien, Sydkorea, Sydafrika og Australien, er fastlagt i principielt tilsvarende brevvekslinger som med EFTA-landene. Det er yderligere med de østeuropæiske lande aftalt, at disse må sørge for, at udførselen til EF ikke overstiger visse fastsatte mængder.

For importen fra alle de ovennævnte lande gælder, at hvis der finder import sted til priser, der ligger væsentligt under det prisniveau, der gælder i EF, kan sådan import i henhold til de trufne aftaler underkastes en undersøgelse i fællesskab med det eksportende land med henblik på at bringe denne prispolitik til ophør. Lykkes det alligevel ikke at få det forudsatte prisniveau respekteret, har EF-Kommissionen adgang til over for disse lande – bortset fra EFTA-landene – at pålægge en anti-dumpingtold, der fastsættes som forskellen mellem importprisen og en pris – såkaldt EF-effektivpris eller tærskelpris – der af EF-Kommissionen er fastsat på grundlag af effektive producenters fremstillingspris hos værker af moderne standard uden for EF (først og fremmest Japan).

I kraft af det prisfastsættelsessystem, der er indeholdt i EKSF-traktaten, og som er tiltrådt af EFTA-landene, tilstræbes det, at priserne inden for begge områder er på samme højde. Ved de med de øvrige ståleksportlande trufne arrangementer – derunder Spa-

nien – er prisniveauet for handelen med disse lande søgt fastlagt.

Markedsudviklingen for stålvarer i EF har imidlertid særlig i efteråret 1980 og i de første måneder af 1981 været karakteriseret ved værkernes manglende overholdelse af offentliggjorte priser, idet salg i vidt omfang er sket til lavere priser, som medførte, at værkernes produktion var tabgivende. For at råde bod herpå har en udstrakt national statssubventionering været gennemført, og Kommissionens bestræbelser for at begrænse og inden for en kort årrække helt at udelukke statssubventionering af stålindustrien og genindføre normale markedsforhold har ført til en række indgreb. Foruden fastsættelse af regler og forbud mod subventionering er produktionen af stålvarer blevet nedskåret ved kvotering hos de enkelte værker i overensstemmelse med traktatens regler herom, og man har skærpet kontrollen med, at såvel værker som stålhandelnde overholder prisbestemmelserne og ikke foretager salg til priser, der er lavere end de offentliggjorte prislister.

Den ovenfor omtalte markedsudvikling i 1980 og 1981 medførte, at priserne i EF var lavere end i omverdenen, og det er denne udvikling, EF-Kommissionen ved sine indgreb har søgt at råde bod på. Som det fremgår, foreligger der ingen anmodninger fra EF til EFTA-lande, Spanien etc. om at gennemføre prisstigninger, men alene om at medvirke til overholdelsen af den tilstræbte prisdisciplin.

Spm. nr. 109

Til udenrigsministeren (25/1 82) af:

Preben Lange (Grøn.):

»Vil ministeren give en komplet fortegnelse over samtlige EF-direktiver, forordninger og andre EF-regler, som gælder for Grønland den 1. januar 1982, samt en fortegnelse over EF-regler, som ikke gælder for Grønland, men for Danmark?«

Besvarelse (5/2 82):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

I medfør af Romtraktatens art. 227 er det udgangspunktet, at hele fællesskabsretten gælder for Grønland som for Danmark og de øvrige medlemsstater. Der henvises til De